



Gustav Strniša

Naša šola

Naša šola je na vrhu griča.
Mi se truda prav nič ne bojimo,
v hrib hitimo, pridno se učimo,
nihče pota se ne naveliča.

Tam na griču vlada šola naša.
Zjutraj mlada zora jo pozdravi,
sonce se pri nji čez dan ustavi,
skozi okna žarke nam prinaša.

Naša šola se smehlja vesela,
ko se sončni kralj od nje poslavlja;
ko jutranja zarja jo pozdravlja,
zablesti kot čudežna kapela.

Vedno dražja nam je šola naša.
Žalostni jo bomo zapustili,
Bog ve kam v prostrani svet krenili.
Ali vedno strma pot bo naša?

Ali bomo kvišku le hodili
in učili pridno se v življenju,
bistrili se, vztrajali v trpljenju,
krepko se z zaprekami borili?

Naj bi naša šola vrhu griča
pred očmi za vselej nam ostala,
pota k višjim smotrom nam kazala
kot najlepših let najdražja priča!